

Εγκαταλειμμένο σήμερα, το αρχαίο θέατρο της Σπάρτης (αριστερά) θα είναι έτοιμο να υποδεχθεί τους πρώτους 700 θεατές του στο τέλος του 2015 (δεξιά, σε ψηφιακή αναπαράσταση)

Στη Σπάρτη το μεγαλύτερο θέατρο

Χωρούσε 5.000 περισσότερους θεατές από εκείνο της Επιδαύρου – Σχέδιο αποκατάστασης έως το 2015

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΑΙΡΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

Αιώνες τώρα ζει κάτω από τη σκιά της Αθήνας, της πόλης-κράτους που γέννησε τον Αισχύλο, τον Σοφοκλή και τον Ευριπίδη. Κι όμως, η Σπάρτη είναι εκείνη που διέθετε – όπως εκτιμούν οι ειδικοί – το μεγαλύτερο θέατρο του αρχαίου ελληνικού κόσμου.

Περισσότεροι από 17.000 θεατές χωρούσαν στο καμωμένο από λευκό μάρμαρο κοίλο του, όταν στο ξακουστό θέατρο της Επιδαύρου η χωρητικότητα δεν ξεπερνούσε τις 12.000· η διάμετρος του κοίλου του έφθανε τα 140 μ., όταν της Δωδώνης είναι 136 μ. και της Μεγαλόπολης 131 μ.

Ξεχασμένο, το σπουδαίο αυτό μνημείο θα ξαναποκτήσει ζωή τα

επόμενα δύο χρόνια καθώς οι μελέτες για την αποκατάστασή του είναι έτοιμες. Το 2015 – και εφόσον εξασφαλιστούν τα 5 εκατ. ευρώ από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητας – θα μπορέσει να υποδεχθεί τους πρώτους 700 θεατές του καθώς θα έχουν αναστηλωθεί οι πέντε πρώτες σειρές εδωλίων, η ορχήστρα και οι αναλημματικοί τοίχοι του εντυπωσιακού θεάτρου που χρονολογείται στον 2ο αι. π.Χ. και βρίσκεται μόλις 1 χλμ. από το κέντρο της πόλης.

Όταν προχωρήσουν τα έργα – σε επόμενη φάση με χρηματοδότηση από το επόμενο ευρωπαϊκό πρόγραμμα ύψους 20 εκατ. ευρώ – θα μπορεί να υποδεχθεί έως και 2.000 άτομα.

«Με το έργο αυτό αποκαθίσταται

μια ιστορική αδικία απέναντι στην παραγνωρισμένη Σπάρτη», τονίζει ο Σταύρος Μπένος, πρόεδρος του «Διαζώματος», της κίνησης πολιτών για τη διάσωση των αρχαίων θεάτρων, στην οποία το Ιδρυμα Σταύρος Νιάρχος χορήγησε 110.000 ευρώ (ύστερα από πρωτοβουλία του Ιω-

INFO

Με χορηγία 110.000 του Ιδρύματος Στ. Νιάρχος ολοκληρώθηκαν οι μελέτες για το αρχαίο θέατρο της Σπάρτης, ενώ τα 5 εκατ. ευρώ που απαιτούνται για την πρώτη φάση των έργων θα εξασφαλιστούν από ευρωπαϊκά κονδύλια

άννη Βαρβιτσιώτη) για τη μελέτη αποκατάστασης του αρχαίου θεάτρου, το οποίο είχε χαρακτηριστεί από τον Παυσανία ως «το θέατρον, λίθου λευκού, θέας άξιον».

Η έκπληξη ήταν μεγάλη για τον αρχιτέκτονα-μηχανικό Γουλιέλμο Ορεστίδη που ύστερα από τη χορηγία του Ιδρύματος Στ. Νιάρχος (ο Σταύρος Νιάρχος είχε καταγωγή από τη Λακωνία) ανέλαβε τη μελέτη του λιθολογημένου θεάτρου, το οποίο μάλιστα είχε υποστεί μεγάλη καταστροφή καθώς πάνω του είχε κτιστεί ολόκληρος βυζαντινός και μεταβυζαντινός οικισμός. Διότι ανακάλυψε πως το αρχαίο μνημείο ενδεχομένως να διέθετε και δεύτερο επιθέατρο, να αποτελούνταν δηλαδή από τρία διαζώματα και όχι από δύο όπως τα περισσότερα θέατρα.

Αν ισχύει κάτι τέτοιο θα αποκαλυφθεί μετά τις ανασκαφικές εργασίες που θα γίνουν με 100.000 ευρώ που διαθέτει η Περιφέρεια Πελοποννήσου (η οποία χορηγεί και εργασίες στο αρχαίο θέατρο Γυθείου), ενώ στο μεταξύ θα αναζητηθεί και υλικό του θεάτρου που είναι διάσπαρτο ή εντοιχισμένο σε γειτονικά κτίρια και μνημεία, δεδομένου ότι η σύγχρονη Σπάρτη έχει κτιστεί πάνω στην αρχαία και το υλικό των αρχαίων μνημείων έχει χρησιμοποιηθεί για μεταγενέστερες οικοδομές.

Στο μεταξύ στην τελική ευθεία βρίσκεται και η έναρξη της ανασκαφής στο οικόπεδο της Χυμοφίξ, ώστε παράλληλα με την πρόοδο των εργασιών να προχωρήσει και ο διαγωνισμός για τη δημιουργία του νέου μουσείου.